

Vietin kesän Japanissa henkilökohtaisista syistä. Tuona aikana oli uskomattoman lämmintä päivästä toiseen. Taifuunit ja muut luonnonkatastrofit aiheuttivat laajoja vaurioita useilla alueilla Japanissa. Vaikka Suomessa koettiin myös kuuma kesä, se tuntui paljon viileämmältä verrattuna Japaniin. Metsäpaloja lukuun ottamatta täällä ei ollut taifuuneja, maanjäristyksiä tai muita luonnonkatastrofeja.

Ilmaston lisäksi huomasin suuren eron Japanin ja Suomen reagoinnissa COVID-19 pandemiaan. Japanissa merkittävä osa ihmisistä käyttää edelleen maskeja kävellessään kaduilla. Sairaalat ja klinikat edellyttävät kaikkien, mukaan lukien lääkärin, hoitajien, henkilökunnan ja potilaiden, käyttävän maskeja jatkuvasti sisätiloissa.

Ystäväni kertoi, että heidän perheensä kokoontumisessa obon-juhlan aikaan hänen nuori lapsenlapsensa otti maskin pois ainoastaan syödessään, jopa aterioiden aikana. Tämä tapaus korostaa pandemian huomattavaa vaikutusta lapsiin.

Samaan aikaan hiljattain on julkaistu useita kirjallisia teoksia, jotka ovat osoittaneet, että COVID-19 -aikakausi ei ole menetetty aika nuoremmalle sukupolvelle. Nämä tarinat kuvaavat nuoria pyrkimässä eteenpäin sen sijaan, että he vain olisivat kotona ja tuhlaisivat nuoruutensa. Lukiessani näitä romaaneja, jotka tarjoavat pienen pilkahduksen toivoa tulevaisuudesta, löysin lohtua tämän kesän aikana. Ne kohottivat hiljalleen mielialaani.

Syyskuussa 2023

Japanin Suomen-suurlähettiläs

FUJIMURA Kazuhiro

(Lisätietoja)

Tekstissä mainitut teokset:

Tsujimura Mizuki, この夏の星を見る

Kanehara Hitomi, 腹を空かせた勇者ども

Seo Maiko, 私たちの世代は

Tokio, kesä 2023

